

Arrest

nr. 227 319 van 10 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5 bus 1
9200 DENDERMONDE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 februari 2019 waarbij de afgifte van de bijlage 19ter als onbestaande wordt beschouwd wegens het bestaan van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 mei 2019 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 augustus 2019.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANHECKE, die loco advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het huidig beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 24 juli 2019 de grond meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoeker richt op 8 augustus 2018 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3, van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 19 september 2019 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat zij heeft nagelaten te antwoorden op de vraag om haar intenties aangaande het neerleggen van een synthesememorie kenbaar te maken door een samenloop van twee omstandigheden, waarbij zij het aan de voorzitter overlaat om uit te maken of deze samen genomen een situatie van overmacht uitmaken. Zij zet uiteen dat het advocatenkantoor dat haar belangen behartigt gedurende de termijn waarover zij beschikte om haar intenties m.b.t. de synthesememorie kenbaar te maken volledig was gemobiliseerd voor een grote assisenzaak en legt om dit aan te tonen een “detentiefiche” neer. Daarnaast verduidelijkt zij dat de advocaat die op dit kantoor specifiek instond voor de thans voorliggende zaak in dezelfde periode zwanger was, dat deze zwangerschap complicaties kende en dat deze advocaat op 27 mei 2019 werd opgenomen in het ziekenhuis en daags nadien is moeten bevallen met een keizersnede. Zij stelt desgewenst een geboortekaartje te kunnen neerleggen om dit aan te tonen. De verwerende partij verwijst naar het administratief dossier en wijst erop dat de verzoekende partij na het tussenkomen van de thans bestreden beslissing nog een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend in functie van haar minderjarig kind en dat in het kader van deze nieuwe procedure een bijlage 19ter werd afgeleverd waarvan zij een kopie neerlegt.”

1.5. De raadsvrouw van de verzoekende partij erkent dat er geen synthesememorie werd neergelegd. Met haar betoog inzake de zwangerschap en bevalling van de advocaat die het dossier van de verzoekende partij beheert en haar uiteenzetting dat het advocatenkantoor waartoe deze advocaat behoort, gedurende de termijn waarover de verzoekende partij beschikt om haar intenties m.b.t. de synthesememorie kenbaar te maken, volledig was gemobiliseerd voor een grote assisenzaak, toont de verzoekende partij geenszins overmacht aan. Een zwangerschap en daaropvolgende bevalling – zelfs met keizersnede – van een raadsman kan bezwaarlijk worden aanzien als overmacht. Er wordt immers niet aangetoond dat deze omstandigheden niet konden voorzien en opgevangen worden door het kantoor van de zwangere advocaat. Een detentiefiche kan daarenboven bezwaarlijk aantonen dat er sprake is van een assisenproces, laat staan dat het aantoonde dat het volledige kantoor hierdoor gemobiliseerd werd en het hierdoor onmogelijk was om tijdig – in casu ten laatste op 5 juni 2019 – te antwoorden op de brief van de griffie met de vraag om de intenties kenbaar te maken inzake het al dan niet neerleggen van een synthesememorie. De inhoud van de beschikking, met name dat, aangezien de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld van haar wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, de Raad onverwijld uitspraak doet waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld, blijft dan ook overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA